

É S C O S A D E T O T S

Escola Pia
Granollers

el cr!t

"ÉS COSA DE TOTS"

Que l'escola, l'educació, és cosa de tothom ho hem dit moltes vegades. Una persona s'educa i creix gràcies a totes les coses que percep, les persones que hi conviuen, les descobertes i els aprenentatges. A l'Escola Pia n'estem ben convençuts: l'escola, tota sola, no pot oferir totes les coses bones que han d'ajudar a ser més feliços els nens i les nenes. Tots junts, en canvi, donarem més eines i possibilitats a cada persona per a que segueixi el seu camí, per a que sigui ella mateixa.

Però encara que ja ho sabem molt bé, el lema d'aquest any és un bon motiu per recordar-ho i compartir-ho. I per això ha inspirat aquest breu editorial de la primera revista d'aquest curs.

Aquest curs 2003-2004 treballarem, doncs, aquest valor: el d'implicar-nos tots en el projecte comú. Un projecte educatiu, el de l'Escola Pia, ben definit i compartit per tothom. Un projecte que ens aporta moltes possibilitats de participació. I no oblidem que, darrera d'aquest valor, n'hi ha molts d'altres que també volem ben vius: la solidaritat, la creativitat, el compromís, l'alegria i la responsabilitat.

Us desitgem un curs ben participatiu. Ja ho sabeu: és cosa de tots!

	Pàgina
Editorial	2
Sumari	2
Infantil	3
Primària	4
Secundària	7
Escola - Empresa	8 - 9
Secundària	10
Batxillerat	11
La Teca de la Mediateca	12
De tot una mica	13
Calendari	16

Dibuix de portada:
Roser Roig (4t Primària)

*Agraïm la col·laboració de totes les persones
que han participat en la realització d'aquesta
edició de "El Crit".*

Consell de redacció:

Fredy Aragonés
Lluís Baella
Fina Jerez
Maria Parera
Mònica Prat
Maria Rosa Viadé

Els més petits

Els nens i nenes de P3 hem començat l curs en una escola nova: "l'Escola Pia", i estem molt contents perquè tothom ens ha acollit molt bé.

Som els més petits de tota l'escola i tot és nou per a nosaltres: les classes, les senyorettes, el pati i els companys, que poc a poc anirem coneixent i seran els nostres amics.

P3

Benvinguts a P4

Les mestres dels vaixells, trens, coets i avions us volem donar la benvinguda al nou curs. esperem que vosaltres i els vostres fills estigueu contents de l'arribada al primer pis.

Totes quatre hem començat el curs amb moltes ganes i volem que nens i nenes siguin feliços aprenguin moltes coses noves.

Bon curs 2003-2004!

P4

Ens hem fet grans

Us enrecordeu de nosaltres? Erem els vaixells, els trens, els coets i els avions i anàvem a P4! Però ens hem fet grans! Ara ja anem a P5, i és clar, hem canviat de curs i també de classe! Fixeu-vos bé, ara som els esquirlols, els dracs, les tortugues i els pingüins. Guai, eh?

P5

BENVINGUTS
A
P5

Un pis més!

Els nens i nenes de primer estem molt contents perquè ara hem pujat un pis més i això vol dir que som més grans. Tots estrenem senyoreta i la veritat, és que ens fan treballar molt més que a P5. Per començar ja hem fet el dibuix de les nostres vacances i una pila de coses més que us explicarem en les properes edicions de la nostra revista. Ah, i heu de saber que tenim una pila de llibres, tots molt gruixuts!

1r Primària

Un nou curs

Ja som a segon!

Els nens i les nenes que el curs passat érem a primer ja fem segon.

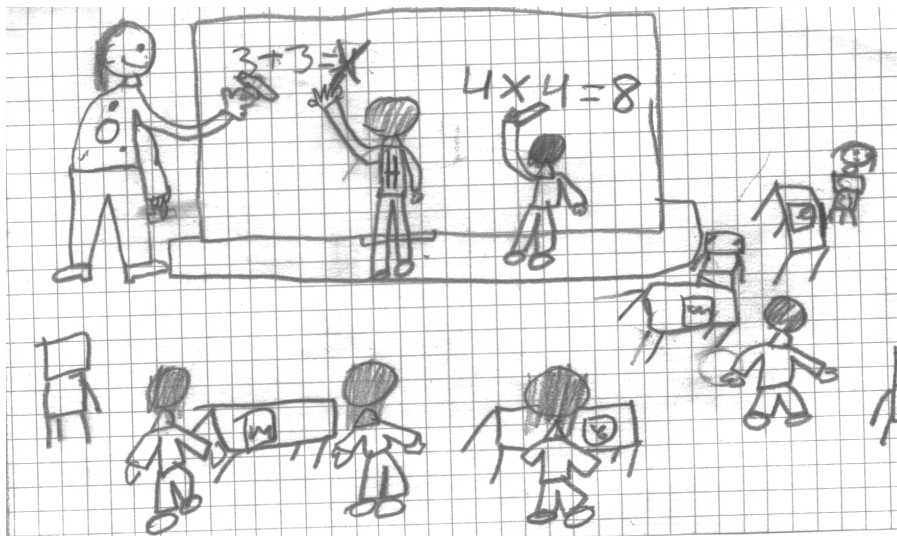
Amb aquest dibuix podeu veure com n'és de bonica la nostra classe.

És on hi passarem moltes hores i les "senyorettes" ens ensenyaran moltíssimes coses.

El dibuix l'ha fet la Montserrat Prunés, de 2n C.

Totes les classes de segon ens han donat la benvinguda.

Nosaltres estem contents de ser a 2n.
2n Primària

Un dia de calor

Un dia que feia molta calor me'n vaig anar a la platja. Hi vaig anar amb la meva família: amb els meus cosins, els avis, amb els tiets i amb els meus pares.

Al cap d'una estona de prendre el sol ens vam anar a banyar. L'aigua no era gaire freda, però hi havia moltes petxines i també molts peixos. El sol picava molt i vam sortir de l'aigua. Quan vam estar a fora ens vam posar les ulleres de sol i vam anar a dinar.

Clàudia Bassa
3r Primària B

Un dia de calor és un més de tots els de l'any. És el típic dia que la gent va pels carrers intentant fugir de la calor.

Un dia, la meva mare i jo, mentre passejàvem pel carrer vàrem veure molta gent apilonada i vam anar a mirar què passava. Hi havia una senyora desmaiada en un banc. Ens en vam anar perquè al final també ens fregiríem. I per fi vam arribar a casa.

Anna Toro
3r Primària A

Records d'estiu

El millor de tornar a començar el curs és el retrobament amb els companys i companyes de classe. Tenim tots tantes ganes d'explicar el que hem fet durant els mesos de vacances que el primer dia a l'aula gairebé és converteix en un mercat. Aquest any, però, tots hem tingut l'oportunitat de compartir una part del nostre estiu amb la resta de la classe, cadascú de nosaltres ha portat un "record" d'allà on ha anat. Aquests són alguns dels molts comentaris que s'han fet:

- "He anat a diferents llocs, però el que més m'ha agradat ha estat Port Aventura. M'ho vaig passar molt bé a l'atracció dels troncs, com es pot veure en aquesta fotografia que he portat".

David Ballobar, 4t Primària B

- "Just en acabar el curs, per St. Joan, vaig anar a Mallorca on vaig comprar una ensaïmada per a la meva senyoreta i per a la família; per cert, l'ensaïmada era boníssima!".

Ernest Conesa, 4t Primària B

- "He estat a diferents llocs però el més bonic va ser Vilallonga de Ter, on anava a fer excursions, i vaig pujar a dos cims: el Balandrau i el Bastiments, des d'on es poden divisar uns paisatges meravellosos, com es pot veure a les fotografies que he portat".

Anna Fradera, 4t Primària B

- "Jo he portat fotografies de papallones perquè vaig estar al zoo de Santillana del Mar i el papallunàrium va ser el lloc que més em va agradar. Va ser molt divertit, us ho recomano".

Laura Ballester, 4t Primària D

- "Jo he portat fotos, entrades i un mapa d'Eurodisney. Vaig anar amb la meva família i vam estar en un hotel. M'ho vaig passar molt bé".

Nil Rovira, 4t Primària D

- "Jo vaig anar a Terol, un poble d'Aragó, i després a Albarracín, un poblet del costat. Vaig estar fent turisme i vaig trobar fòssils. N'he portat un. M'ho vaig passar molt bé".

Guillem Córdoba, 4t Primària D

- "Jo he portat un mocador ,que s'anomena fulard, de Pineta, que es troba als Pirineus d'Osca. Vaig anar de colònies, va ser molt divertit perquè fèiem excursions".

Berta Ambrós, 4t Primària D

- "Jo vaig anar al zoo i he portat les fotos dels animals a l'escola".

Ferran Alsina 4t Primària C

- "Vaig estar a Toledo. Vaig visitar un castell molt maco i gran. He portat informació d'aquest castell".

Oriol Menchen, 4t Primària C

- "Jo vaig estar a Marbella i he portat una petxina de la platja".

Mònica Galisteo, 4t Primària C

Els primers dies a cinquè

Tot just fa una setmana ens vam trobar tots al pati, amb la motxilla ben carregada i amb una mica de son, també una mica nerviosos però alhora contents. Ens trobàvem amb alguns companys que no havíem vist en tot l'estiu – quantes coses per explicar!- amb d'altres ens havíem trobat en alguna de les activitats de la Festa Major. Això sí, els que estaven més nerviosos eren els nens que venien per primera vegada a la nostra escola.

Aquest curs n'eren tres.

En pujar a la classe tots teníem ganes d'explicar-nos moltes coses: conèixer els professors i companys nous, la nova classe... deixaven enrere les vacances i començava un nou curs.

Ara ja han passat uns quants dies i aquestes són les nostres impressions del nou curs: per ara no tenim masses deures, esperem continuar així!

També hi ha hagut canvi de pis: ara pugem a la classe per escales diferents i hem de pujar un pis més. Això cansa –podrien posar escales mecàniques o un ascensor molt gran!-

Les classes "estan" molt maques –ens agrada el color de la pintura- i una novetat és que les cadires estan enganxades a la taula (això ens va costar els primers dies).

A partir de cinquè podem tenir unes " taquilles". Els primers dies ens costa molt obrir-les, no tenim pràctica amb la combinació.

Amb les assignatures: tots els nostres tutors són nous (els teníem vistos pel passadís, però no els coneixíem massa), aquest any farem filosofia i tindrem dues hores d'educació física seguides.

Com que ja som dels grans de l'escola aquest curs serem nosaltres els qui anirem per les classes a reciclar papers.

Per tot això que us hem explicat podem dir que ens espera un bon curs!

Bon curs a tots!

Quim Estapé
Anna Granés
Clàudia Molfullada
Albert Torné

5è Primària

6è de primària: de grans a petits

Som els grans de primària i serem els petits de secundària. Hem començat bé i hem d'acabar encara més bé. A ningú li agrada la idea de separar-nos però ens hem de conformar, perquè és un pas més per a créixer com a persones.

Durant 9 mesos ens hem d'esforçar al màxim des del principi fins al final. Els professors ens han semblat divertits i amb ganes d'ensenyar-nos moltes coses, com seguir una sèrie de normes, respectar els companys, ajudar a qui ho necessiti, etc.

Fem camí tots junts cap a l'ESO!

Delegats de 6è Primària A, B, C i D

La temuda paraula ESO

Quin alumne no ha sentit mai la paraula ESO? Una paraula temuda des de l'inici del cicle superior, una paraula que està amb tu, a l'escola, a casa, que t'acompanya a dormir i tot. I és que només cal que comentis a algun dels amics dels teus pares que estàs a 6è que ja et ve amb els típics comentaris:

-Doncs el proper any, a l'altre edifici (manera peculiar d'enunciar l'escola del carrer Guayaquil) només et dic que has de treballar molt!!!- I és clar, et vas fent cabòries i cabòries de com deu ser tot això.

Bé, el fet és que en acabar les vacances (unes vacances inacabablement plenes de pensaments inofensius) arribes al dia 9 de setembre de 2003, dia inoblidable, i t'expliquen un munt de coses, de normes que has de complir, i surts amb un cap més espès del que tenies en entrar. Al cap d'uns dies de compres compulsives amb llibres i material arribes altre cop a l'escola, tot tímid i esquifit, perquè al mig de tanta gent gran et sents una formigueta que pot ser trepitjada en menys que es diu la paraula "petit". I aquest és el teu cas. De mica en mica vas recordant totes les coses que t'aconsellen que facis, i vas entenent el sistema de treball de cada professor.

Jo m'he passat tot l'estiu repetint que "de l'ESO no en vull ni sentir parlar" i ara que hi sóc, em sento més gran. I m'agrada.

Berta Ventura
1r ESO A

Tot segueix igual

Encara recordo, l'últim dia d'escola quan tots estàvem molt contents i esverats, perquè aviat seria l'estiu i podríem descansar, després d'haver tingut un curs tan ple d'exàmens i d'intentar adaptar-nos a la secundària, tot deixant endarrere la primària.

Aquestes vacances eren el millor per desconnectar de tot aquest temps de nervis, angoixes i novetats. I per relaxar-nos una mica per quan comencés segon d'ESO i ens retrobéssim a les respectives aules.

Però ara, un cop encetat aquest nou curs, me n'adono que no ha canviat res. Tot segueix igual, com si l'escola s'hagués parat en el temps i hagués esperat el nostre retorn. L'únic que sembla una mica més actualitzat és el pati que després d'haver-li netejat la cara, i tot i que l'espai segueix essent tan petit com sempre, encara és el lloc de l'escola que més ens agrada a la majoria.

Però no us penseu que no hem tingut cap novetat: igual que l'any passat aquest curs també n'hi ha hagut alguna que altra. Per exemple els crèdits variables, que va molt bé perquè a part d'aprendre les assignatures diàries, tens la possibilitat d'aprendre'n d'altres que sempre t'havien cridat l'atenció!

Estic contenta perquè me n'adono que aquest any hi ha una relació més propera amb els companys de classe: l'any passat estava bé, però es notava que no havíem anat sempre junts. En canvi aquest any ja som més com un grup de grans amics i ja hi ha més barreja i sobretot respecte i companyerisme!

Berta Terés
2n ESO B

L'estiu s'ha acabat

Un cop més, l'estiu ja s'ha acabat. Un cop més, el curs torna a començar. I de ben segur que molts encara tenen a la ment els records d'aquest estiu inoblidable. Però no desespereu, encara us en queden molts.

Ara és el moment de començar una nova etapa de la nostra vida, més importants per a alguns, menys per a altres. Però tot i això, segueix essent un moment molt important per l'endemà. Per això ens hem de concentrar. Tots sabeu que amb una mica d'esforç

i de voluntat tot es pot aconseguir. Voluntat i esforç. Dues paraules claus. Si la voluntat mou muntanyes i l'esforç separa oceans, amb les dues es poden obrar miracles. Així que un animo a tots i totes. El curs ja quasi és vostre!

Àlex Mares
3r ESO A

Vols gaudir del món gastronòmic de la mà de la degustació ?

Si és així, t'oferim els següents cursos:

- ☞ Entendre i gaudir el vi*
- ☞ El vi i la gastronomia*

VINE I TASTA'LS!

*Per sol·licitar informació trucar als telèfons
93 879 43 14 o 93 879 18 81
Demandar per Albert Barbena*

CURSOS DE FORMACIÓ CONTINUADA

Formació adreçada a persones en actiu amb la necessitat de conèixer i/o perfeccionar tant les eines informàtiques que tenen en el seu lloc de treball, com la llengua anglesa en una vessant més comercial.

- *Microsoft Excel 2002*
- *Microsoft Access 2002*
- *Anglès Comercial*

Formació adreçada a persones que poden necessitar una formació complementària de caire comptable i/o financera.

- *Comptabilitat*
- *Finances per a no financers*

Interessats trucar als telèfons: 93-8794314 93-8791881
Demandar per Albert Barbena

INICI IMMEDIAT

AGREDITAT PER ENAC

Hola quart!

Les vacances estiuenques ja s'han acabat i, amb el seu final; el setembre ja ha arribat i ens ha dut la tornada a l'escola.

Sovint hi ha problemes a l'hora de tornar, s'està molt bé de vacances: llevant-se tard, sortint cada dia, sense deures, sense preocupacions, sense estrès... Però nois, tot allò que és bo s'acaba i les portes de les aules ja s'han obert per rebre'ns i acollir-nos durant nou intensos, però alhora interessants, mesos de curs. Hem de carregar piles per afrontar aquest 4t d'ESO que ve molt, però que molt carregadet de nous conceptes que haurem d'assolir si volem, ja d'una vegada, acabar aquesta etapa de la nostra vida: l'ESO.

És molt difícil arrencar motors després d'haver-los deixat parats durant tres mesos. Però ara, amb més força que mai, hem de mirar endavant i mirar-nos aquest curs amb moltes ganes de dur-lo a terme molt bé. Cal que insisteixi en què és l'últim d'etapa i que és molt important fer-lo bé. En acabar aquest curs haurem de tenir una idea de pes que ens dugui cap a un batxillerat concret si és que el volem fer, així que, un altre objectiu, doncs, és esbrinar cap a on volem encarrilar tota la nostra vida. Una decisió no molt fàcil però que haurem de tenir present.

Així que si esteu fent quart, moltíssima sort i que us vagi el curs la "mar de bé"; que no hem d'oblidar que el final ens guarda un regal genial: el viatge!

Així doncs, ENDAVANT!

Lorena Jiménez
4t ESO D

L'amor a 4t d'ESO

Sovint sentim la gent dir que els adolescents no sabem estimar i que a la nostra edat un enamorament no pot ser. Per a tothom que ho pensi: això és mentida. D'acord que cadascú s'agafa a l'amor d'una manera diferent i podríem trobar una accepció d'amor per a cada persona: Hi ha els qui només volen un "rotllo" per una nit o per poc temps, que només volen contacte físic i la il·lusió dels primers moments; aquests no s'arriben a enamorar de la persona amb què s'han trobat, perquè amb una nit o poc temps és impossible enamorar-se d'algú en el sentit de la paraula. És diferent enamorar-se d'algú, que el fet que t'agradi una persona. N'hi ha d'altres que comencen a sortir amb una persona i es converteixen en una parella més o menys estable, fins que la relació es trenca o no... Aquests són els que s'enamoren, perquè sortir amb una persona comporta una sèrie de compromisos i no els pots complir amb una persona que no t'interessí. A més, encara que no se surti amb la persona que un estima, es pot estar molt enamorat d'ella. D'acord que a 4t d'ESO no es pensa molt per endavant, no pensem que les parelles que es formin ara duraran molts anys, (es pot pensar que durin, però si volem ser realistes, les parelles que es formin ara, han de tenir molta arrel per no trencar-se en molt temps) però si més no, s'estima i es viu la il·lusió com la poden viure persones més grans.

Cristina Camps
Graupera
4t ESO A

Les vacances

L'estiu s'ha acabat i hem de tornar a la nostra rutina diària: llevar-se de bon matí, fer deures...

Però hem de reconèixer que, després de tres mesos de vacances, ens costa una mica agafar aquest ritme, i és que, durant aquest temps "tan llarg", portem una vida totalment diferent. Durant aquest període de temps hem modificat moltes coses: els horaris, per exemple, ja que durant les vacances no ens hem de llevar de bon matí i podem quedar-nos al llit fins l'hora que vulguem... També són importants les vacances per descansar i per l'oportunitat de fer una gran quantitat d'activitats diferents i que totes ens donen molt plaer:

passar més temps amb la família, anar a la platja, prendre el sol, sortir amb els amics, viatjar, visitar diferents països... I també ens ajuden a recuperar forces per a la resta de l'any. I és que, encara que trobéssim a faltar els amics, tornar a la vida escolar és per a nosaltres tot un repte. Però no hem d'oblidar que les activitats que fem durant l'any lectiu són fonamentals per a la nostra futura formació.

Per acabar, volem ressaltar que, gràcies a les noves tecnologies d'avui dia, aquest article ha pogut ser escrit, encara que cadascuna de les firmants es trobés en països diferents i, fins i tot, amb horaris diferents.

Núria Castillo i Filipa Da Silva
4rt ESO B

Segon de batxillerat us saluda!

Hola!

Els alumnes de segon de batxillerat us donem la benvinguda a l'escola! Nosaltres estem iniciant el nostre darrer curs al centre i la veritat és que ja es comença a notar... Que si la pressió pel Treball de Recerca, acabar el temari, selectivitat... Tots plegats esperem que passi el més ràpidament i fàcil possible i ja que és l'últim any que estarem aquí, intentarem promoure i iniciar projectes per millorar el fet de "fer escola" per tal que vosaltres els arribeu a desenvolupar.

Ja per acabar desitjar-vos força, empenya i diversió!

Promoció 2n Batxillerat

Treball de recerca premiat

L'alumne Andrés Alvarruiz, que va estudiar segon de batxillerat tecnològic a l'escola el curs passat, ha estat guardonat amb el segon premi de la Universitat Politècnica de Catalunya pel seu treball de recerca:

"Un altímetre mandrós: sistemes de mesura altitudinal".

Ha estat un treball experimental, que ha realitzat amb molta meticulositat i rigor, i per això ha aconseguit el segon dels 4 premis que s'atorgaven entre 157 treballs de recerca presentats.

L'objectiu del treball era comparar tres sistemes de mesura d'altituds: GPS, altímetre baromètric i teodolit casolà (construït per ell). Després de fer-se un tip de pujar cims, prendre dades i fer càlculs, va arribar a la sorprenent conclusió que el seu teodolit casolà era d'una precisió gairebé tan bona com el GPS utilitzat pel sistema forçat (per posicionament).

Des de l'escola volem animar a tots els que esteu fent actualment el treball de recerca perquè us el prengueu amb il·lusió i no estalvieu esforços, ja que amb aquests treballs es pot aprendre molt i poden arribar a ser reconeguts públicament.

Tornem a començar

El curs 2003-2004 ja ha començat a caminar i la mediateca, com sempre, vol estar al vostre costat en el dia a dia a l'escola.

Tots sabeu que la mediateca està oberta de dilluns a divendres fins a les 7 de la tarda. Hi podeu venir a treballar i estudiar, tant sols com amb companys.

Aquells que l'empreu sovint us haureu adonat que les novetats respecte el curs anterior són poques: tenim un ordinador nou (en substitueix un altre que es va "morir"), potser en tindrem un o dos més a partir de gener (hem d'escriure bé la carta als reis i portar-nos encara millor!), un aparell reproductor de DVD i els llibres i vídeos van creixent amb regularitat.

El que sí tenim renovades i com a noves són les ganes que utilitzeu molt la mediateca. Que qui hi pot venir? Ja ho sabeu, els alumnes que en aquests moments estudieu a l'escola, els pares i els exalumnes teniu les portes obertes del nostre espai.

Per cert, sí que tenim una novetat important: l'Imma Sallés, que s'encarregava de la mediateca de les 5 a les 7 de la tarda deixa aquesta tasca perquè a finals de curs va tenir bessonada. Com que setmanes abans del part el metge li va recomanar repòs, Marina Campreciós la va substituir provisionalment, i ara la Marina ha passat a ser la responsable "oficial" d'aquesta horari de 5 a 7 de la tarda, per al curs 2003-2004.

Des d'aquí volem aprofitar aquest espai per agrair la tasca de l'Imma durant aquests anys i per felicitar-la pel fet de ser mare. I també volem felicitar la Marina per formar part de l'equip de mediateca.

Recordar-vos, ja per acabar, que per utilitzar i aprofitar al màxim la mediateca hem de complir unes normes bàsiques, que les trobareu explicades a la segona pàgina de l'agenda de l'escola. I és que som molts a passar cada dia per les seves sales i aquestes normes ens permeten estar-hi a gust i aprofitar el temps al màxim.

Libres per a tot l'any

La biblioteca de primària torna a obrir les seves portes després del descans de l'estiu. Us convido a tots que vingueu a mirar contes, a llegir llibres, a buscar informació als diccionaris, enciclopèdies...

Aquest curs hi haurà varies novetats a la biblioteca. La primera la trobareu a l'armari dels vídeos. Ara disposem d'uns calaixos que ens facilitaran la tasca de buscar les pel·lícules. De la resta de novetats ja n'anirem informant puntualment.

Amb la col·laboració de tots farem de la biblioteca un racó ple de màgia. Bon curs!

“Un día, una pequeña abertura apareció en un capullo; un hombre se sentó y observó a la mariposa por varias horas, mientras ella se esforzaba para hacer que su cuerpo pasase a través de aquel pequeño agujero. En tanto, parecía que ella había dejado de hacer cualquier progreso. Parecía que había hecho todo lo que podía, pero no conseguía agrandarlo. Entonces el hombre decidió ayudar a la mariposa: tomó una tijera y abrió el capullo. La mariposa pudo salir fácilmente. Pero su cuerpo estaba marchito, era pequeño y tenía las alas arrugadas. El hombre siguió observándola porque esperaba que, en cualquier momento, las alas se abrieran y estirasen para ser capaces de soportar el cuerpo, y que éste se hiciera firme. Nada aconteció! En verdad, la mariposa pasó el resto de su vida arrastrándose con un cuerpo marchito y unas alas encogidas. Ella nunca fue capaz de volar. Lo que el hombre, en su gentileza y su voluntad de ayudar no comprendía, era que el capullo apretado y el esfuerzo necesario para que la mariposa pasara a través de la pequeña abertura, era la forma en que Dios hacía que el fluido del cuerpo de la mariposa fuese a sus alas, de tal modo que ella estaría lista para volar, una vez que se hubiese liberado del capullo. Algunas veces el esfuerzo es exactamente lo que necesitamos en nuestra vida. Si Dios nos permitiese pasar por nuestras vidas sin encontrar ningún obstáculo, nos dejaría limitados. No lograríamos ser tan fuertes como podríamos haber sido. Nunca podríamos volar.

Pedí fuerza... y Dios me dio dificultades para hacerme fuerte.

Pedí sabiduría... y Dios me dio problemas para resolver.

Pedí prosperidad... y Dios me dio cerebro y músculos para trabajar.

Pedí valor... y Dios me dio obstáculos para superar.

Pedí amor... y Dios me dio personas con problemas a la cuales ayudar.

Pedí favores... y Dios me dio oportunidades.

Yo no recibí nada de lo que pedí... pero he recibido todo lo que necesitaba

Vive la vida sin miedo, enfrenta todos los obstáculos y demuestra que puedes superarlos.

50è aniversari

Aquest any el Pare Marià Federico celebra els 50 anys de sacerdoti.

D'aquests anys n'ha viscut molts a la nostra ciutat i molts nois i noies (aquestes després de la fusió) han passat per ell. Com a conseqüència, la coneixença i estimació cap a ell resulta ben evident.

El dissabte 27 de setembre una gran quantitat de gent (pares, fills, mestres, exalumnes...) de Granollers i les rodalies i que l'aprecien, es van reunir a l'escola per preparar-li una festa sorpresa d'aniversari. Com a signe d'agraïment se li va atorgar un diploma amb el títol d'EXCEL·LENTÍSSIM DIRECTOR HONORÍFIC.

El mestre o els pares quan eduquen els seus fills, els eduquen perquè se'n vagin, perquè siguin independents, perquè puguin prescindir d'ells.

Fernando Savater

Aquest curs, si Déu vol, serà el que farà catorze que dono classe a la nostra escola, de manera que podria dir que he vist sortir d'aquesta casa cap a altres ensenyaments o bé cap al món laboral, aproximadament uns mil set-cents alumnes i, el que és més fort, segur que aproximadament he corregit uns vint mil exàmens –amb la desgràcia corresponent d'haver-los de posar nota, una funció sincerament poc agradable. I puc dir, amb tota la satisfacció del món i també amb les lògiques disculpes cap a aquells a qui hagi pogut haver tractat injustament, que he observat com superaven de mitjana el COU i el Batxillerat un 80% dels alumnes matriculats a l'escola i, posteriorment, d'aquests n'aproven a Selectivitat de mitjana un 96%, havent-hi anys que fèiem el ple.

Amb el temps també –i d'això en podrien parlar amb més coneixement d'altres companys–, m'he trobat en els diversos àmbits de la ciutat metges, polítics, botiguers, policies, comercials, psicòlegs, futbolistes, mestres... que en el seu moment havien aguantat el "pal" del profe de filosofia de l'escola. Us asseguro que és tota una experiència arribar-se al metge amb 40 de febre i trobar-se un exalumne a qui havies fet passar per l'adreçador ... i ara t'hi feia passar a tu per no fer bondat. Tampoc voldria deixar de tenir un petit record per a aquells nois i noies de la companyia dels quals ens en vàrem veure privats per aquestes enormes injustícies que té la vida.

No cal dir també que alguns dels meus exalumnes són ja pares de família i, fins i tot, tenen família nombrosa i te'ls trobes en reunions d'escola i la roda, que torna a començar.

Però aquest punt i a part i mirada enrera té un joiell especial: la tutoria. Al llarg d'aquests anys he estat tutor d'aproximadament uns tres-cents nois i noies de 16 a 18 anys. El record és especialment present en aquests casos. A tall d'aclariment, els diré que, entre d'altres coses, el tutor, ajudat per tot l'equip de professors del curs i per uns professionals molt competents de l'àmbit psicopedagògic, fa la funció d'orientar personalment i acadèmicament els alumnes per tal que cadascú vagi trobant, al seu ritme, el seu propi camí i vagi guanyant en autonomia, responsabilitat i autoconeixement. És també el tutor

el qui sol informar els pares de tots aquells aspectes que puguin referir-se a l'educació del seu fill. Per això se sol establir un lligam més estret amb els teus atutorats.

Els confesso que, sense falsos triomfalismes, em sento orgullós de l'equip de tutors de l'escola. I sempre alçant una llança per tots aquells professors que no són tutors, però que t'ajuden a estar informat de tots els avatars pels quals passa l'educació dels atutorats.

I és aquí on volia arribar amb tota aquesta explicació. Els asseguro que les tutories són un curset accelerat de vida real que ni la més realista de les telesèries la supera. I és aquí on et trobes aquells pares que et vénen desesperats i et diuen la frase màgica: "... i tu què faries?". I no sempre és un problema d'edat del "pavo" acusada, i no sempre és un problema d'estudis, i no sempre és un problema d'amistats, i no sempre és un problema de família, i no sempre és un problema de sortides universitàries, i no sempre és un problema de novies o novios, i no sempre és un problema de poder arribar més tard a casa, i no sempre és un problema de massa xatejar o de massa play station, i no sempre és un problema de posar-se un piercing o una arracada... A vegades poden ser moltes altres coses, o una mica de tot, o un poc de no res, o no res de tot... I la veritat: nosaltres tampoc tenim la solució màgica. Si no, els nostres fills serien uns autèntics cracks.

Per cert, allò que diuen que les estrelles vénen dels troncs, no s'ho creguin pas massa. Ni tampoc allò de què la culpa la tenen els amics, o la tele... o l'escola. No tot és tan fàcil. Els asseguro que jo m'he passat tot un any, juntament amb uns pares, buscant els mil i un recursos per fer estudiar un noi i no hi havia manera. I arriba l'estiu i la nòvia del subjecte me l'agafa per banda i me'l quadra en un tres i no res i n'acaba aprovant sis de set. No es poden imaginar la cara de moniato resclosit que et queda.

On vull arribar? Doncs al lema de l'escola. *És cosa de tots.* Pares, mestres, amics, televisió, veïns... Pensen que el que s'aprèn a l'escola és només una part del que aprèn una persona cada dia. S'ensenya més mostrant-li al noi com es tracta l'avi o l'àvia, que no pas fent trenta exercicis sobre valors. Recolzi's en el tutor, però no abdiqui de la seva funció. Pacència, diàleg, col·laboració... i sort!

Per cert, recordin que ceballots érem alguns de nosaltres a la seva edat. I no pateixin, que els pardalets marxen tard o d'hora del cap.

Francesc Xavier Ambròs Illa

La Carta de la Terra, la gran desconeguda

"No podemos seguir viviendo en un mundo... que sólo da importancia a los derechos del individuo. Nuestra vida se desarrolla en el seno de una comunidad, sin la cual no hay vida. Lo que una persona come no es suficiente para asegurar una calidad de vida, hace falta también el medio ambiente, la coexistencia en la colectividad y una responsabilidad respecto a ella". (Rigoberta Menchú)

En aquest sentit, i per donar resposta a reflexions com les de Rigoberta Menchú es podria pensar que s'escriu la *Carta de la Terra*. Aquesta va començar a gestar-se el 1987, quan la comissió Brundtland va animar al creació d'un document on es donessin "pautes" als estats per treballar pel *desenvolupament sostenible*. Aquest es definí com "aquell que satisfà les necessitats del present sense comprometre les capacitats de les generacions futures de satisfer les pròpies necessitats". Amb els anys, aquesta primera definició de *desenvolupament sostenible* s'ha anat matissant i concretant.

Més endavant, el 1992, es celebra a Rio de Janeiro la Conferència de les Nacions Unides sobre Medi ambient i desenvolupament. En aquesta es van definir els tres pilars (inseparables) per assegurar el *desenvolupament sostenible* que són: la protecció del medi ambient, el desenvolupament social i el desenvolupament econòmic. És a Rio on també va néixer la *Carta de la Terra*, que es concretà amb 27 principis. De tota manera, el document va quedar fora dels acords finals per interessos d'alguns països, entre ells EEUU.

A partir d'aquest moment, l'anomenat "Consell de la Terra" ha anat revisant la *Carta de la Terra*, n'ha

procurat la seva difusió i ha fet consultes a nivell mundial per assegurar la "universalitat" d'aquesta carta.

Finalment el 2002 es celebrà a Johannesburg la Cimera Mundial sobre el Desenvolupament sostenible. En aquesta cimera s'elabora un document polític que resumeix el compromís dels estats que participen en aquesta, per treballar pel *desenvolupament sostenible*.

En aquest document es fa també referència explícita a la *Carta de la Terra*. Aquest document es concreta en 69 punts, dels quals en destaquem: el 13 que destaca la rellevància dels reptes plantejats per la *Carta de la Terra*; el 14 que suposa un compromís d'ocupar-se dels problemes urgents de *desenvolupament sostenible* i el 24 on es reconeix que la democràcia, l'estat de dret, el respecte als drets humans i les llibertats i aconseguir la pau i la seguretat són essencials per arribar

plenament al *desenvolupament sostenible*. Es remarca que aquests objectius són indivisibles i es reforcen mútuament.

L'aspecte més rellevant de la *Carta de la Terra* és que els 16 principis en que es fonamenta actualment, garantitzen el *desenvolupament sostenible*. Suposa també un pas endavant respecte la Declaració Universal dels Drets Humans perquè els engloba i va més enllà d'aquests. La *Carta de la Terra* "presenta una visió compartida dels valors bàsics que hauria de donar un fonament ètic a la comunitat mundial per crear una societat global basada en el respecte a la natura, els drets humans universals, la justícia econòmica i la cultura de la pau".

Tere Coma i Maria Parera

Calendari Novembre 2003

1 2
TOTS SANTS

21:00h Reunió AMPA

3 4 5 6 7 8 9
Conferència museu
de la Ciència
2n ESO

10 11 12 13 14 15 16
IEC Modernisme
4t ESO A, C, matí
Conferència museu
de la Ciència
2n Batxillerat A, B.

Infantil: Activitat cultural, Circ Nic "Pifies"

Teatre anglès:
Internet Friends
2n i 3r ESO

17 18 19 20 21 22 23
IEC Modernisme
4t ESO B, D

Infantil: Activitat cultural,
Circ Nic "Pifies"

24 25 26 27 28 29 30
Sant Josep
de Calassanç
Caminada per la
PAU
4t ESO

Llegenda de colors:

■ Períodes d'activitats de més d'un dia de duració.

■ Activitats de caire important i especial.

■ Dates festives (Dissabtes, diumenges i festes oficials)

■ Dates laborables (oficials)